От і літо пройшло,
Відгуло, відпалало.
Тихо світиться тло,
Тільки цього замало.

Все, що збутись могло,
Наче лист п'ятипалий,
Мені в руки лягло.
Тільки цього замало.

Задаремно ні зло,
Ні добро не пропало.
Все так світло цвіло!
Тільки цього замало.

Не ховавсь під крило,
Та життя рятувало.
Мені дійсно везло.
Тільки цього замало.

Листя не обпекло.
І гілля не зламало.
День промитий, мов скло.
Тільки цього — замало.

Переклад Бориса Мозолевського